

*Department (департамент контролю економічних зловживань). Зовсім рідкісні структури типу ANNNN, NNNNN або NNNNNN. Це, як правило, назви відомств і їх керівників або профспілкових об'єднань: *Economic Crimes Control Department Chairman (голова департаменту боротьби з економічними злочинами).**

Для дешифрування цих та інших термінів-акронімів необхідно користуватись спеціальними словниками, а тому непрофесійні перекладачі маютьнабути необхідний досвід роботи і опанувати технологію їх перекладу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Khachaturova M. F. English for Business Activities / M. F. Khachaturova. – К. : Знання, 1999. – 367 с.
2. Жданова И. Ф. Учебник английского языка для делового общения / И. Ф. Жданова, О. П. Кудрявцева. – М. : Наука, 1999. – 456 с.
3. Карпусь Ч. А. Английский деловой язык / Ч. А. Карпусь. – К. : Слово, 1998. – 567 с.
4. Литнева Г. П. International Trade (Business and Law) / Г. П. Литнева. – К. : Освіта, 2007. – 431 с.

Ольга Губрій

*студентка психолого-педагогічного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

ВПЛИВ РІДНОЇ МОВИ НА ФОРМУВАННЯ ДВОМОВНИХ УМІНЬ СТУДЕНТІВ

Зміна геополітичної та соціокультурної ситуації в сучасному світі спричинила зростання інтересу до вивчення мов як важливого компоненту змісту професійної підготовки майбутніх спеціалістів. Набуття знань іншою мовою стало гострою необхідністю для реалізації міжособистісної комунікації в оптимальних умовах. Адже в умовах мультикультурного освітнього середовища сучасна особистість не може ефективно самореалізуватися без досконалого знання рідної та іноземної мов. Таким чином, білінгвізм та мультилінгвізм стали характерною рисою сучасної людини та сучасної культури.

Проте проблемою вищої освіти України на сучасному етапі є недостатня скоординованість процесу вивчення навчання іноземної мов, адже сучасний ринок праці потребує фахівців із досконалим знанням мов та навичками професійного перекладу інформації з різних галузей знань. При цьому досконале знання рідної мови нерідко відіграє вирішальну роль.

Розглядаючи поняття “двомовність” варто зазначити, що цей термін часто замінюють на майже синонімічне поняття “білінгвізм”. Тому в сучасній педагогічній та лінгвістичній літературі ці два терміни використовуються як еквівалентні. Словник лінгвістичних термінів пропонує таке визначення: білінгвізм (від лат. *bis* – двічі та *lingua* – мова) – двомовність, однаково вільне володіння двома мовами. Проте в лінгвістичній та педагогічній літературі існують різні трактування цього терміна [3, с. 34].

Часто поняття “білінгвізм” розглядається в широкому розумінні. Така точка зору притаманна Г. Паулю, який вважає двомовністю будь-який вплив чужої мови, незалежно від його прояву, чи то просто контакт між двома мовами, чи ж реальне володіння двома мовами.

Деякі вчені розуміють під білінгвізмом, чи двомовністю, не явище, а деякий процес. Так, Е. Верещагін визначає двомовність (виходячи з психологічних процесів) к психічний механізм (знання, уміння, навички), що дозволяє людині відтворювати і породжувати мовні здобутки, що послідовно належать двом мовним системам.

Загалом, класичним вважається визначення У. Вайнраха, де він стверджує, що білінгвізм – це володіння двома мовами та попере-мінне їх використання залежно від умов спілкування [1, с. 35].

Виділяють два види білінгвізму:

- *природний* – засвоєння двох мов одночасно у природному середовищі;
- *штучний* – вивчення другої (іноземної) мови в організованій формі у певному навчальному закладі на основі спеціально розроблених програм, посібників тощо.

У даному дослідженні ми розглядаємо саме штучний білінгвізм, оскільки мова йде про вивчення другої мови у дорослому віці, у рамках визначеного навчального закладу, за певними спеціально розробленими та скорегованими програмами, за допомогою сучасних методів та засобів навчання.

Доречним буде назвати та охарактеризувати етапи формування білінгвістичних умінь студента.

На початковому етапі навчання іноземній мові домінують роль у мовленні білінгва буде відігравати рідна мова. Існує домінують рідна мова (мова мислення). На цьому етапі друга мовна система німецько засвоєна, і мовлення студента підпорядковується аналогічним механізмам рідної мови.

На вищому етапі оволодіння іноземною мовою співвідношення між уміньми та навичками в рідній та іноземній мові майже зрівнюється, оскільки білінгв однаково добре володіє обома мовними сис-

темами. На цьому етапі штучний білінгвізм наближається до координативного – двомовність, за якої немає домінуючої мови. При цьому білінгв думає тією мовою, якою говорить. Проте навіть на вищому етапі штучний білінгв не завжди досягає рівня координативного.

Варто зазначити, що штучний білінгв – це, у першу чергу, національно-маркована мовна особистість, становлення якої мало місце в рамках рідної лінгвокультури. Засвоєння нової мови означає подальший розвиток єдиної, цілісної мовної особистості, за якої вона отримує орієнтири відображення дійсності засобами іншої мови, підкоряючись законам іншої мовної системи, але зберігаючи при цьому свою національну ідентичність [2, с. 56].

Завжди існує явище переносу навичок рідної мови на мову, що вивчається. Схожість між двома мовами розглядається як позитив у вивченні іноземної мови (позитивний трансфер), а відмінності – як перешкоди на шляху до оволодіння другою мовою (негативний трансфер). Врахування рідної мови виявляється у формуванні навичок, умінь, а також виступає як специфічний принцип навчання. Опора на рідну мову має місце при доборі й організації матеріалу, при формуванні орфоепічних, графічних, орфографічних, лексичних і граматичних навичок іноземної мови. Врахування рідної мови при вивченні лексики грає винятково велику роль в оволодінні значенням, словотвором, багатозначністю слів. Адже багато абстрактних та безеквівалентних лексичних одиниць не можуть бути адекватно засвоєні без використання перекладу-опису, перекладу-тлумачення, тобто застосування рідної мови. При навчанні граматики також доцільно брати за основу рідну мову. Зіставлення граматичних конструкцій обох мов, виявлення спільного та відмінного сприяють кращому сприйняттю та осмисленню складних граматичних явищ. У випадку схожості граматичних конструкцій відбувається перенос навичок та умінь, у випадку розбіжностей – варто вжити заходів з попередження інтерференції.

Отже, рідна мова у процесі засвоєння іноземної відіграє неабияке значення. Широке використання рідної мови не лише як інструменту навчання, але й як засобу спілкування спонукає студентів до порівняння мовних та мовленнєвих явищ обох мов, що, у свою чергу, веде до осмисленого засвоєння іншої мовної системи та глибшого розуміння структури рідної мови.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вайнрах У. Одноязычие и многоязычие / У. Вайнрах // Новое в лингвистике. – М. : Прогресс, 1972. – Вып. 6. – С. 25–61.

2. Рогова Г. В. Методика обучения иностранным языкам в средней школе / Г. В. Рогова, Ф. М. Рабинович, Т. Е. Сахарова. – М. : Просвещение, 1991. – 287 с.
3. Словник лінгвістичних термінів [уклад. Д. І. Ганич]. – К. : Вища школа. – 360 с.

Яніна Давиденко

*студентка фізико-математичного факультету
Полтавського державного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

MAKING COMPARISON OF THE DISTINGUISHING FEATURES OF SARCASM AND IRONY

Sarcasm and Irony have a very close relationship with one another. Both tend to be used to make a poignant or entertaining statement. Often times, people say something is ironic when it is actually sarcastic and vice versa because the two concepts have become so intertwined, whereas, in actuality, sarcasm is a concept that utilizes irony. In many instances, sarcasm is a remark seasoned with irony. You can think of irony as a vessel to express many things in a sarcastic way. For example, if a girl takes an especially long time to get ready as her date patiently waits for her, when she finally emerges, her date might remark with a deadpan tone “Well, you certainly don’t take long to get ready.” In the circumstance, again, irony is utilized to express the opposite of the actual situation to mock the extended length of time it took for the girl to actually get ready. Irony is employed, but the humor that is achieved though its use is sarcasm [2; 4]. In addition, sarcasm is always considered to be a form of wit, whereas irony can be found in any type of situation, be it funny or quite serious. Irony takes on many forms (generally tragic and situational irony) that are very saddening and in no way considered mockery. In this sense irony is a bit more varied and far-reaching in its scope than sarcasm [6].

We can accept that words can change meaning, irony and sarcasm do not mean the same thing! Irony has to be incongruous. It’s not the same as sarcasm.

Sarcasm is a subset of irony. Irony is merely the use of words to produce a meaning opposite the literal meaning. It can be sweet as well as sour. So all sarcasm is irony, but not all irony is sarcasm [3; 5; 7].

Though “irony” and “sarcasm” are both ways of saying one thing and meaning another, they go about it in different ways. Sarcasm is broader and more deliberate in its reversal of meanings; irony may be, and in literature generally is, very fine. It is basically a difference of degree. Sarcasm is really the use of irony with the added intention to mock, ridicule or express contempt. Examples: 1) Someone saying “It’s such